

Meleghökkenő mese:

5 PERC

Carbury két dologról volt híres: különlegesen finom bort előállító Bőrfeldolgozó üzeméről, és arról, hogy lakói nem szerették az idegeneket. A kisváros egy völgyben húzódott meg, szélső házai felkúsztak egészen a völgyet határoló dombhát derekáig. Itt volt elrejtve egy harmadik nevezetesség, de erről csak kevesen tudtak. Egy magánkézben működő gyógyszerkutató laboratórium. Belső zárt udvarára csak egy alacsony kapun lehetett bejutni. Körülpillantva egyetlen ablakot látni a negyedik emeleten, az is zárva.

A délelőtti napsütés pont bevágott ezen az ablakon, a doktort hunyorgásra készítette. Felnézett a röntgenképekről, és szeméit az előtte álló férfira szegezte. Lassan, tagoltan mondta:

– MEG ÖT PERCE VAN HÁTRA !

A férfi értetlenül nézett rá:

– Bocsánat, nem értem.

– A magán kipróbált gyengített baktérium mutált, és az Ön agyát roncsolni kezdte, sajnos tehetetlenek vagyunk.

– Ön viccel velem. Azt mondta, ez egy ártatlan rutinkísérlet. Igen, pontosan így mondta.

– Sajnálom, százezer emberből egyszer fordul elő. Ez a kockázat mindig megvan.

– És most velem mi lesz ? MEG FOGOK HALNI ?!

– Még van öt, bocsánat négy és fél perce...

– Mit csináljak vele ?! – A férfit elkezdte rázni a hideg. Hirtelen rádöbbedt, hogy nem álmodik, pár percen belül ő meg fog szünni. – Talán tévedés történt...

– Tévedés kizárva, már visszaellenőriztük. Tehetetlenek vagyunk.

Forogni kezdett vele a világ. Vegigvonult előtte az ifjúsága, első szerelme, egy vihar, tenger...

– Az nem lehet igaz, EZ NEM LEHET IGAZ, - most mit csináljak ? A feleségem... Értésíteni kell a feleségem ! Telefonálhatnék Londonba ?

– Persze, természetesen, hisz meg van négy és fél, nem, négy perca.

– ...nem ad vonalat !

– Hagy próbáljam meg én... Ez tényleg süket, biztos beázott.

A férfi leült és arcát kezébe temette.

– Jobb így; mit is mondtam volna neki.

– Meg három perca van.

– Gyilkos ! Maga ölt meg !

– Ne engem vádoljon, önként jelentkezett erre a kísérletre, szép pénzt kap érte.

– De mit csináljak vele ?! Mit kezdjek a három perccel ?

– Gondolkozzon higgadtan. Ön a világ legszabadabb embere. Bármit megtehet, nem lesz következménye. Kirabolhatja a legközelebbi bankot. BÁRMIT MEGTEHET ! Rabolt már ki az ablakon... a zuhanás élménye... a legtöbb ember soha nem éli át... Ön megteheti. Van még rá másfél perca.

A férfi lassan fölállt, és odalépett az ablakhoz. Kinyitotta és kikönyökölt rajta. Elnézte az épület szomszédos falát, a vakolatot, a repedéseket, le végig a betonudvarig, majd fölemelte tekintetét a tető fölött a hegyekre, ahogy az éggel találkozott... A zuhanás élménye... Lenézett újra az udvarra. A csupasz falak között az egyetlen kapu komoran állt kis üvegablakaival, odáig már nem ért le a fény... Átbukott a párkányon, fejfelé, még hallotta a levegő süvöltését a gyomra felszaladt, majd egy mindennél nagyobb ütés, mely végigszaladt csontjain, aztán már semmit sem érzett.

A doktor lenézett az udvaron heverő testre, majd visszahajolt a párkányról, és becsukta az ablakot. Fölvette a telefont és tárcsázni kezdett.

– Halló, Bőrfeldolgozó ? Az igazgatót kérem... Jöhettek érte... Igen, olyan állapotban, mint a többi...

Rimóczi Gabriella